

Kovács Asztrik

KÉT ÖREG A RÓZSALUGASOKNÁL

2018-05-04 |

Két szürke zakós öregember sétált a Margitszigeten, a rózsalugasoknál. Május volt, a nyugdíjasok reggeli sétájukat tették. Egyszer csak szembe kerültek, nézték egymást, az egyik hunyorgott, felmérte a másikat, és huncut mosollyal megkérdezte:

– Nem ismerjük egymást valahonnan?

– Én is ezen töröm a fejem.

- Nem találkoztunk valahol régebben?
- De igen, lehetséges. Hol dolgozott?
- Én kérem, tanár voltam.
- Milyen idős?
- 82.
- Akkor engem nem taníthatott. Hol volt tanár?
- Először Pécssett, aztán Nagykanizsán. '60-ban kerültem Budapestre.
- Gimnáziumban tanított?
- Igen, matematikát.
- Nem. Nem innen lesz ismerős.
- Á, megvan! Talán zuglói?
- Nem, lipótvárosi vagyok.
- Hát innen se. A fene egye meg, csak nem jut az eszembe. Nem orvos véletlenül?
- De igen, az voltam, 40 éven keresztül, a Szent János kórházban.
- Hát persze! Már a hangján is hallani. Nem maga miatt született halva a fiam 1964-ben?
- Nem, én baleseti sebész voltam.
- Sajnos, akkor ez sem.

Howard County Library System, flickr.com

- De várjon csak! '68-ban elszerettem egy asszonyt, akinek megromlott a házassága. Esetleg maga a felszarvazott férj?
- Nem, sajnos, mi együtt maradtunk a feleségemmel. Magányosan, egyedül, de szép házasságban.
- Hát a fene egye meg, sehogy nem jut az eszembe.... de várjon. Hát persze! Ez a férjes asszony aztán engem elhagyott, disszidált egy gazdagabbal, 1970-ben. Ekkor autó elé ugrottam az országúton. Nem ütött el valakit akkortájt?
- Nem, soha nem volt jogosítványom, de hohó, megvan! Hát most mondta, hogy baleseti sebész. Egyszer bevittem az asszonyt, mert úgy elvertem. Mikor is volt. '74-75. A kutya se emlékszik. Azt mondtuk, hogy leesett a lépcsőn, de azért maga tudta, hogy semmi ilyen nem történt. És olyan hálásak voltunk, hogy nem tett jelentést!

- Nem, az nem lehet, akkor éppen külföldi tanulmányúton voltam a Szovjetunióban.
- Akkor maga párthű volt!
- Igen, az voltam!
- Vagyis maga jelentett fel engem '56 után, amiért internáltak.
- Lehetséges, bár akkor még nem érdekelt a politika.
- Akkor ötletem sincs, uram.
- Sajnos, nekem sincs. Ha csak nem innen, a rózsák mellől, a reggeli sétáknál.
- No igen, az meg lehet.

Pár pillanatig még méregették egymást szótlanul, mosolyogva.

- Ha eszébe jut valamikor, itt a lugasoknál megtalálja!

Kezet fogtak és mentek tovább, egyedül.

felső kép | Cam Miller, flickr.com